

ת"פ 10627/01/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו כף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 10627-01-17 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ואליד אלבאז
נגד
מחמד אבו כף (עציר)
המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד אבנר שמש
הנאשם

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שאלה עיקריהן:

הנאשם הועסק, במהלך חלק מהאירועים נשוא כתב האישום, כעובד בסופרמרקט "קינגסטור" באזור באר-שבע, כעוזר קצין הביטחון. באקר אבו תקפה (להלן: "באקר") עבד אף הוא בסופר. והאחראי על הנאשם בסופר היה מוחמד מצרי (להלן: "מצרי"), סגן מנהל הסופר.

אישום ראשון

סמוך לחודש אפריל 2016, רכש הנאשם אקדח בסכום של 17,000 ₪. לאחר מכן הוא הציע לבאקר לרכוש ממנו אקדח. מספר ימים לאחר מכן, פנה לבאקר אדם שסיפר לו על חבר המתעניין באקדח. באקר סיפר זאת לנאשם והנאשם ביקש 20,000 ₪ עבור האקדח שלו. באקר הציע לאחר את האקדח ב- 25,000 ₪ והפגיש בינו ובין הנאשם. לבסוף העסקה לא יצאה אל הפועל. לאחר מכן הנאשם מכר את האקדח לאדם שזהותו אינה ידועה, במחיר של 20,000 ₪.

אישום שני

סמוך לקיץ 2016, פנה באקר לנאשם ושאל אותו אם הוא יכול להשיג עבורו נשק, אקדח או קרלו. הנאשם השיב בחיוב, וברר עבור באקר, אך נאמר לו כי יש רק רוס"ר מסוג M16 שהוא יקר יותר. הנאשם השיב לבאקר כי לא מצא עבורו נשק.

אישום שלישי

סמוך לתחילת שנת 2016, פנה מצרי לנאשם וסיפר לו כי יש לו רובה קרלו למכירה וכן רוס"ר M16 ושאל אותו האם הוא מעוניין לרכוש אותם או למצוא עבורם רוכש. הנאשם שוחח עם אחר אולם העסקה לא יצאה אל הפועל. סמוך לאחר מכן, מצרי פנה לנאשם, סיפר לו כי הוא מעוניין לרכוש אקדח מסוג גלוק ושאל האם יוכל להשיג זאת עבורו. הנאשם השיב בחיוב והודיע למצרי כי מחירו של האקדח הוא 30,000 ₪. מצרי השיב כי יחשוב על כך אך לא חזר לנאשם בעניין זה.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירות של

ניסיון לסחר בנשק, לפי סעיפים 144(ב) ו-25 לחוק העונשין תשל"ז - 1977

(להלן: "חוק העונשין"); סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין; וקשירת קשר לפשע (שתי עבירות), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

4. ב"כ המאשימה הסביר את הסדר הטיעון בקושי ראייתי, הנוגע בעיקר לתעודת החיסיון. הוסיף, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה בחקירותיו וחסך זמן שיפוטי. ציין, כי מדובר בפרשה גדולה עם נאשמים רבים ושהקושי הראייתי שצוין הביא את המאשימה להגיע להסדרים מקלים גם עם מעורבים אחרים.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ המאשימה. ציין, כי הודאת הנאשם בחקירתו ובבית המשפט גרמה לכך שהפרשה הסתיימה גם בפני מותבים אחרים. ציין, כי מדובר בנאשם צעיר, ובמאסרו המשמעותי הראשון. הוסיף, כי במסגרת ההסדר יוטל על הנאשם קנס משמעותי. וביקש שהקנס ישולם ב-10 תשלומים החל מה-1.6.18.

הנאשם הודה בטעותו. ציין כי עובר למעצרו עבד בעבודות שונות וכי הוא נשוי ללא ילדים.

5. אקדחים ורובים הם כלים שנועדו לפגיעה בגוף ובנפש. החזקתם ללא היתר, במטרה לסחור בהם, מסכנת בצורה חמורה את בטחון הציבור ושלומו. העברתם לידיים עלומות, העלולות להפנותם נגד אזרחי ישראל, בין במישור הפלילי ובין במישור הפח"ע, מעצימה את חשיפת הציבור לסכנות הטבעיות הנובעות מהימצאות כלי משחית בידיים בלתי מורשות.

"כלי הנשק הנסחרים עלולים לעבור מיד ליד. הם לא נרכשו באופן חוקי וחזקה שהם"

לא נועדו לשמש מטרה חוקית. גם כשהם נמצאים בידי אדם שאינו עבריין טמונה בהם סכנת חיים. קל וחומר אם הם מתגלגלים ומגיעים לידי גורמים עוינים, ועלינו לקחת בחשבון אפשרות זו, להרתיע מפניה ולמנוע את הסכנה המחמירה והולכת הצפויה מן הסחר בנשק. לכן שומה על בית-המשפט להתריע כנגד סכנה זאת ולפעול כנדרש כדי להרתיע מפני עבירה זאת". - ע"פ 4609/98 טאהא נ' מדינת ישראל, תק - על 99(2) 716.

6. ריבוי המקרים ופנייתם של אנשים שונים אל הנאשם בבקשה ששיגי עבורם נשק מלמדת על מעורבות עמוקה בתחום הסחר בנשק.

7. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הנשק, במיוחד בסחר בנשק, הינה של החמרה מובהקת.

8. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הוצאת רכוש מחוץ לצבא, והוצאת נשק מחוץ לצבא. והוא ריצה עונשי מאסר.

9. מכלול הנתונים מלמד, כי העונש הראוי לנאשם על מעשיו - הן במרכיב המאסר והן במרכיב הקנס - חמור מזה המוצע בהסדר הטיעון. עם זאת, לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הרקע להסדר הטיעון, כמוסבר על ידי התביעה, נעוץ בקושי הנוגע לראיות חסויות. מצב בו התביעה נאלצת להסכים לענישה מקלה כדי להימנע מחשיפת מקור ידיעה, מצדיק עקרונית הגעה להסדר טיעון. חזקה על התביעה, המודעת לפרטי הענין החסוי, ששקלה את הענין כראוי.

ג. הרשעת הנאשם מבוססת על הודאתו וזו באה במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, בציפיה סבירה שבית המשפט יכבד אותו.

ד. העונש המוצע בהסדר כולל מאסר בפועל לתקופה משמעותית ויש בו לתרום להרתעת הנאשם

והציבור.

ה. הודאת הנאשם חסכה זמן שיפוטי ומשאבים ציבוריים נוספים, שהיו נדרשים לצורך ניהול המשפט עד תומו.

10. נוכח כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור

עבירת נשק המסווגת כפשע.

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 01.01.18. תשלום שלא ישולם במועדו יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מייד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ח, 13 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.